

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po petih prejemih, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja nižja cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po petih prejemih za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Uredništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

„O reviziji ogerske nagodbe“

se zove brošura, katero je izdal učeni konservativec baron Helfert in ki je po vsem avstrijskem novinarstvu velik hrup vzbudila. Helfert je sovražnik dosedanjega dualizma, zato hoče, naj se odpravi ogerska honvedska armada, ogerski minister deželne brambe, državni kredit in državni dolg morata biti skupna, delegacije se odpravijo in namestu njih prevzame posel skupen parlament s kratka: „jaz ne poznam Avstrije in Ogerske, nego Ogersko v Avstriji,“ pravi baron Helfert v velik strah Magjarom in našim Nemcem.

Kakor je iz teh kratkih besedij razvidno, Helfertov načrt ne le izpreminja nagodbo z Ogersko, ki se bode imela prihodnje leto zopet prenaresjati, nego izpreminja celo ustavno življenje na tem in onem bregu Litave. Nij dvoma, da je zlasti mej višjimi krogi, mej vojaštvom, višjim uradništvom in aristokratstvom mnogo elementov, ki tako mislijo kakor Helfert. In prav mogoče je, da bodo kmalu nastopili važni dogodki v vnanjej politiki, ki bodo tudi vse naše notranje položaje prenaresjati.

Naj pride kar hoče, za nas Slovane pride samo boljše, slabše ne more. Tudi po Helfertovem planu bi se Slovanom potem manjša krivica godila. Za to nas nič ne straši neiskreni klic „reakcija“, ki se glasi iz ustavovernih listov zaradi H. nasveta.

Jugoslovansko bojišče.

Vladna „Pol. Corr.“ poroča, da stoji 6000 Črnogorcev z 12 kanoni na poljani Grahovske, da pomagajo pri odločilnem boji mej Turki in Hercegovinci. Vstašev je pri Goranskem (po

„Pol. Corr.“) zbranih že 9000 mož. Turška posadka v Goranskem se je že hotela vstašem udati in trdnjavo prepustiti, ako bi bili dovolili jej prost odhod z orožjem. Ali vstaši so terjali brezpogojno udanjo. — Isti list iz Bosne poroča o rastočem vstanku in o bojih. — Oficijalna „Pol. Corr.“ bi bila konfiscirana, ko bi izhajala v Ljubljani, ker naš g. državni pravdnik bi rekel: to so vznemirujoče vesti. Vsaj nas zaradi takega brevi manu konfiskujejo.

Iz Dubrovnika se „Agramer Ztg.“ organu bana Mažuranića, brzojavlja: Turška vojska pod Rauf-pašem se zbira pri Goranskem. Najboljši vojaki so bili izbrani za to ekspedicijo. Soboti ima 24 kanonov. Vstaši so dobili poveljnike in pomoč iz Črne gore in so 20 t. m. napali turško vojsko pri Ozrinjah. Turki so se morali umakniti. — Pričakuje se bitva.

Iz Spljeta se nam telegrafično poroča: „Rauf-paša je v torek iz Mostara odmarširal z 10 tabori. Od Trebinja so šli 4 tabori turške vojske proti vstašem, s katerimi bodo denes prijeli se.“ Kakor je vidno, se ta naša novica potrjuje sè spredaj stoječima vladnima.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Kardinal Rauscher je 24. po polu dne ob treh umrl. Rauscher je bil sin vladnega svetovalca rojen na Dunaji, bil je profesor na liceji v Saleburgu, potem je postal škof v Gradci in potem nadškof na Dunaji. Bil je jako duhovit človek, visoko izobražen mož, ali on je bil tudi oče konkordata, on je bil vselej hud centralist in nikoli prijatelj Slovanstva. Slomška nij

mogel trpeti ker je bil naroden. „Windischer Unsinn“ tako je v Gradci govoril.

Državni zbor je imel 23. novembra novo postavo o štempljih in pristojbinah. Debata je bila živahna, malo se je potrdilo, videti je bilo, da odbor nij bil kos svojemu delu.

Za gališkega namestnika je imenovan od cesarja grof Alfred Potocki.

Hrvatske uradne „Narodne novine“ javljajo, da je c. kr. glavno zapovedništvo kot deželna oblast v granici terjala pri vnanjem ministerstvu odločnega posredovanja, da se imenje avstrijskih trgovcev v Bosni varuje, ker so nasledki vstaje v tem oziru žalostni.

Vnanje dežele.

Iz Carigrada se javlja že zopet ministerska premena. Pomorski je postal vojni minister in vojni minister je prevzel pomorstvo.

Iz Rima se javlja: Ob priliki proračunske debate v zbornici je rekel minister vnanjega, da bode Italija tudi drugod, ne le v Berlinu, povzdignila italijanske legacije pri tujih dvorih na poslaništva, na pr. pri Avstriji.

Papežev nuncij poroča iz Madrida, da je ministru za pravosodje naloženo, da razpravlja v vprašanjih konkordata. Španska hoče nov konkordat, a vatican želi, da se obstoječi malo premeni.

Dopisi.

Iz Gorice, 20. nov. [Izv. dopis.]

Kakor vam je že znano, prišlo je enkrat pri nas do narodne sprave, vse moči se bodo zedinile, ter se zoperstavljale občenemu sovragu, kateri nam svete narodne pravice krati.

Osnovano se je društvo „Slavec“, v katerem so zastopani obe stranki. Da je osnova tega društva k spravi mnogo pripomogla, je jasno. — Nadejamo se lahko na-

Listek.

Antigona.

Preselimo se v duhu za 2316 let nazaj v preteklost, v pomlad l. 441 pr. Kr. in sicer daleč doli na jug v slavne Atene, kjer se ravno zadnje dni meseca marca praznuje velika šestidnevna Dionysova slavnost. Poslednji trije dnevi so odloženi dramatičnim predstavam, dopoldne tragedijam, popoldne komedijam. Takrat se hoče slavni Sofokles z dvema drugima pesnikoma za bršljanov venec poganjati in ena izmed treh tragedij, katere se bodo eno dopoldne, počenši od ranega jutra, zaporedoma igrate, je Antigona. Podajmo se torej v veliko Dionysovo gledališče na južnem vznožji akropolje, plačajmo po dva obola ustopnine (13 kr. a. v.) in stopimo v velikansko stavbo, ki ima prostora za 30.000 ljudij. Počasi posedajo

Atečani po kamenenih, v akropoljsko skalo vsekanih sedežih, ki se okoli orhestre ali partera v kakih sto amfiteatralnih polkrogih vrstijo. V najbolj sprednji vrsti, ki ima 67 odličnih marmorovih sedežev z naslonjali, vidimo duhovnike, visoke uradnike, poslance tujih držav in druge odličnike, mej njimi tudi onega moža, ki sicer nij nikakoršen oblastnik, a vendar vlada atensko državo z mogočno svojo besedo, namreč resnobelega Perikleja. Za temi imenitnimi osobami sedé državljani, vsi ovenčani, na odločenih oddelkih tudi efēbi in žene atenske, med katerimi ne pogrešamo lepe in izobražene Miletanke, Aspazije, Periklejeve ljube. Bolj vzadi sedé v Atenah naseljeni tujci in najviši in najzadnji sedeži (naša galerija) so napolnjeni s sažnji in hetčrami. Vse je v živahnem hrupnem razgovoru; nekateri jedó in pijó; marsikaterim je znati, da so obilno uživali veselje preteklih treh praznikov. Le

polagoma potihne hrup, ko se že na odru začnejo počasi kretati umetno povečane človeške podobe z ličinami ali larvami, k vedno le eden nespremenjen obraz kažejo, na katerih ne moremo opazovati izrazov različnih strastij, ki vnamajo srce nastopajočim junakom in junakinjam. Pa to gledalcev dosti ne moti, ker so naj bližji kakih 10 in najdalji kakih 32 sežnjev oddaljeni, gledališčnih kukal pa tudi še ne poznajo. Ko krasno oblečeni kor petnajstih starčkov v orhestro in po stopnicah na oder, ki je nižji od gledališkega, počasnih in odmerjenih stopinj prikoraka, je zanimanje za predstavo toliko, da je po velikanskem prostoru precej mirno. Pazimo tedaj, kaj nam trije možki igralci v raznoteri preobleki in pa kor v Antigoni predstavljajo.

Tragediji je predmet ena prigodba iz nepretrgane žalostne usode, ki je nemilo zadevala Thebanski kraljevi rod Labdaki-

predka in koristi, katere bomo imeli, ter lahko s pregovorom upamo: „concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur.“ Sloga jači.

Ko pa vse po napredku želi in hrepeni, kaj se pa na naši gimnaziji dela? Takaj gre napredek v petji rakovo pot. Dokler je petje na gimnaziji gospod Hribar podučeval, to je bilo veselje poslušati mile glase gimnazijcev, naj si bo v cerkvi, ali pa pri kakej predstavi, povsod so gimnazijci svojo zadačo izvrstno izvršili. Ko se je pa nekam poljubilo, z gospod Komelom izvrstnega Hribarja nadomestiti, te je nastala druga žalostna perijoda gimnazijskega petja.

Lansko leto se je tako slabo v cerkvi pelo, kadar se je pelo, da, če je človek imel kaj okusa o petji, ga je lahko izgubil, in da si je moral človek večkrat skoraj ušesa mašiti. Kakor je bilo lani, tako je začelo tudi letos, v cerkvi se lansko cviljenje ponavlja, pravega petja nij nobenega.

Takaj imamo izvrstno igralno društvo, katero nas razveseljuje, sicer, da malo Goricanov gledališče obiskuje, to je stara navada, ker so njim ljubši marijoneti.

Iz Trnovega na Notranjskem 19. nov. [Izv. dop.] Nasledki znanih nemških „agitacij“ kažejo se vidoma vsak dan bolj i bolj. Stranka naših Turkov je lahko ponosna na takov uspeh: narastel je greben a ustanovila si je malo časten temelj, na kojem s časom propasti mora; porušiti se mora na temelji demoralizacije.

Sad onih agitacij dozoreva pri nas osobito sedaj, ko se vrše volitve v občinski zastop. Agitacija, s katero si je prizadevala peščica nemčurjem se prištevajočih individuv, da bi izpodrinila do sedanjega župana narodnjaka, presega ono od dobe trgovinskih volitev! Tedaj napredek. In v tej častnej družbi je naš dekan! Tedaj le nekoliko besedij o volitvi samej. V glavnih potezah hočem o prilki osvetiti nekatere slavne čine teh junakov.

Bile so volitve razpisane i posrečilo se je bilo tem ljudem, imajočim uže prakso, v jako pičlem broju došle volilce slepiti i z nekojimi nepostavnostimi na vrhu vzdržati se. A valed protesta od narodne strani, bile so volitve od vlade anulirane i na novo razpisane. Stvar je dobila drugo lice. Kljub silnej agitaciji onih individuv, izbran je i prejšnji župan v odbor. — Sedaj je vprašanje; kdo bode nadalje župan? Mi tu na-

ravnost izrečemo, da bi bilo vendar preveč, ako bi nam v prihodnje županoval mož, kateri se na vsak način vsiliti hoče. „Nov.“ ga dobro označijo, ako pišejo, da je politični kameleon, koji je preživel uže vse premijave klerikalstva in liberalstva, narodnjaštva i nemčurstva. I „Sl. N.“ je uže nekaterikrat jednako o njem pisal. Upajmo pak, da se izbrani odborniki ne bodejo dali premotiti, nego bodo izbrali zopet prejšnjega župana; moža koji ima veljavo i je strokovnjak v občinskih zadevah, koji je uže deset let častno zastopal našo občino.

Pripis. Kakor se čuje, namerava se zoper to drugo volitev, koja se je pa vršila pod nadzorstvom c. k. okr. komisarja, torej je vendar postavna, od nasprotne strani protest uložiti. Več o tem, kadar kaj pozitivnega poizvem.

Iz Poljčan na slovenskem Štajerskem, 22. novembra. [Izv. dop.] Priobčiti moram pritožbo, katera marsikateremu pri nas uže dolgo časa leži na srcu. Kakor znano, je namreč pri pas železniška postaja in promet gledé blaga in ljudi jako velik, zlasti o poletnem času, ko prične сезона v Slatini, Krapini itd. — Jako naravno je tedaj, da imamo 7 železniških uradnikov, nenaravno in čudno pa to, da niti eden izmej vseh uradnikov ne razume niti trohice slovenskega jezika. Občevanje s strankami je zbog tega neizmerno dolgočasno in mnogokrat se pripeti, da mora potovalec iskati si tolmača, predno dobi vozni list. Da ljudje časi celo uro in še več čakajo, da pride slučajno kak človek, ki razume slovenski in nemški, ter raztolmati njih želje dotičnemu uradniku, to je vendar napaka, ki ne pristoji 19. stoletju. Kaj takega je le pri nas mogoče. Nekdaj se je od vsacega uradnika zahtevalo, da vsaj za silo deželni jezik razume, dandenes zadostuje, ako uradnik le nemški govori. Uže zbog solidnosti bi morala biti južna železnica potovalcem nasproti toliko uljudna, da nastavi uradnike, ki razumejo jezik večine potovalnega občinstva. Ako jej pa to nij mogoče, jej svetujemo, naj si preskrbi tolmača in naj poleg denarnice ustanovi pisarno z napisom: „Dollmetschkanzlei der Bahnstation Pöltschach“.

Iz Št. Jurja ob južnej železnici 20. nov. [Izv. dop.] V prošlej dobi se je v tukajšnjih okrajih in drugod tudi na šolskem polji podučevanje v nemščini, torej

germaniziranje, prištevvalo v najodličnejši napredek. Gojitev nemščine, in osobito le nemščine, dosegala je največji delež pohvale marljivosti. V to svrbo so — se ve da dotične oblastnije in izvrševatelji njih povelj vse zvode svoje neutrudljive delavnosti krepko poprijeli, da bi v svojem delovanju toliko večji korak „naprej“, doseči in očitno pokazati mogli. — Odlična, uže postarna gospodinja mi je pripovedovala, kako so si v tukajšnjih šolah pred nekaj leti prizadevali narodna čutila, materini jezik, slovensščino zasmehovati in popolnem zatreti. Temu pritrjujejo tudi drugi iz one dobe. Podučevalo se je edino le nemški. Še slovenskimi otroci na slovenskej zemlji se je v šoli občevalo le nemški. Če je kateri v šoli ali iz šole grede govoril po domače, bil je kaznovan. Slovenskega se nij učilo v šoli nič. — Tuji jezik je tuje reči vcepil v mlada srca slovenskih otrok, koji so sedaj uže prileteli možje. Spodjedal jim je narodna čutila: ljubezen do domovine. Tujščina je izpodrivala domače šege in navade in ravno usiljevanje nemščine je mnogo krivo — če ne vse — sramotnega zaostanka našega naroda. Da takšni izšolanci iz onih časov — in žalibože, da še sem tertje sedaj nekoliko po onem „žmahu cika“ — nijso mogli svojih mislij v slovenskem pismu izraževati, ker se nikoli učili nijso, to je očitno. Nemščine so se vadili celi čas svojega šolanja, a to ne na podlagi materinega jezika v največjem pedagogičnem nasprotju. Naravno je, da slovenska deca tudi v tej ljubeznjivej nemščini za časa svojega šolanja nijso mogla do one zavesti dognati, da bi mogla pozneje v praktičnem življenju svoje misli umevno zapisati. Tedajšnjega naka prežalostni nasledki, bila je prava babilonska zmešnjava, koje sledovi se še sedaj ne ravno prerediti ovim ponemčevalcem na čast pokazuju.

Temu v dokaz priobčujem tu neko prošnjo iz originala prepisano. Prišla mi je slučajno v roke. Ker pa s tem nikakor ne mislim koga razžaliti, nego le prežalostne nasledke onih dob razjasniti, bom osobna imena in date izpustil. Glasi se:

„Wir unterthänig unter ihre Hoheit und Residenz. Wir Landes Beiwohner in unserer Ortschaft Steiermark aus oberm Kreis Marburg Bezirk Zilli und Gemeinde amt St Georgen in wohnhaft Reichenig, wir haben folgende Satzpost vor ihrer Hoheit und Re-

dov. Po smrti nesrečnega Odipa sta bila vladarstvo v Thebah skupno prevzela sinova Eteokles in Polyneikes; toda kmalu sta se razprla in Polyneikes je moral izbežati. Šel je k argoškem kralju Adrastu in ga pregovoril, da je z vojsko šel nad Thebe. Peloponeška vojska je bila premagana; toda brata Eteokles in Polyneikes sta se v boji drug drugega ubila. Vladarstvo je zdaj prevzel njihov strijc Kreon. Ta je ukazal, Eteokla, ki je branil domovino, častno pokopati, Polyneika pa, ki je prišel razdirat in požigat očetovsko mesto, pustiti psom in pticam v hrano, in s smrtjo je grozil vsakemu, kdor bi se drznil izkazati mu čast pogreba. — Po noči je zbežala sovražna vojska, v jutro je bil Eteokles slovesno pokopan in je bila razglašena Kreontova prepoved. — Tu se začne tragedija. Antigona, sestra mrtvih dveh bratov, je poklicala se-

stro Ismeno pred hišna vrata, da bi ji naznanila Kreontovo prepoved in ob enem jo povabila, pomagati pri bratovem pogrebu, katerega je sklenila izvršiti v kljub Kreontovi prepovedi, ker njeno sestersko ljubeče srce nikakor ne more pripustiti, da se bratu ne privoščji, prepeljati se čez podzemeljsko reko v Hades, bivališče sencam umrlih, in da se njega truplo pusti psom in pticam v hrano; bil je sicer sovražnik domovine, ali mrtvega nij treba več preganjati. Ali rahlosrčni Ismeni se tak čin predrzen zdi in nima toliko poguma, da bi v gotovo smrt se podala iz ljubezni do brata in sestre; zato se prijazne Antigone besede spremené v hladno ironijo in ona sklone, sama pokopati brata. Zda prikoraka kor petnajstih starcev, Thebanskih meščanov, ki v navdušenem spevu pozdravljajo „zlatega dneva žarek,“ ki jim je blagi mir po dolgi vojni prinesel.

Na to pride Kreon jim razlagat vzroke, zakaj da je Polyneika pokopati prepovedal, češ, da mu je vladarska dolžnost črez vse in da za tega delj proti sovražniku države ne more prijateljsko postopati, da si mu je sorodnik. Ker mu priznava oblast črez žive in mrtve, pa skrb za natančno izpolnitev njegove prepovedi, prevzeti se brani in želi, naj bi Kreon to breme mlajšim ramam naložil. Med tem pa že pride stražar s poročilom, da je nekdo z zemljo pokril Polyneikovo truplo, da pa ne vé povedati, kdo. Jezno zavrne Kreon korovo misel, da so morda bogovi čudež storili, češ, da bogovi ne morejo v svoje varstvo vzeti tega, ki je prišel podirati njih svetišča, ampak da so brž ko ne stražarji sami, podkupljeni od nezadovoljnih državljanov, prepovedani činj izvršili. Preti jim, da jih bode dal krigati, ako krivca ne pripeljejo. Ko Kreon in stra-

sidenz zu entrichten. Wir wollen ihnen bekannt zu machen, dass wir in unsere Ortschaft auf unseren Realitäten grosse Schaden leiden, müssen vom Wilde Thiere aus Waldungen, nämlich von Hassen und übrigen Waldtiere, welche auf unseren Äcker und Weingärten grosse Schade machen. In unsere Markfleck in St Georgen ist ein Markbürger welcher hat schon vorn Sechs Jahre diese Waldjagd bei der letzte Feilbittung ausstitirt hat, Er his N. N. Die Schaden, welche wir auf unsere Äcker und Weingärten leiden müssen ist der N. N. schuldig die geschene schaden uns zurück zu leisten. Wan sich jemand beschwert beim Jagdaufseher beim N. N. die entschädigung zu leisten, so will ihn für einen Narren halten. Wau er aber die Waldtire nicht einem jeden geschossen lässt, so soll Er die Entschädigung zurück zu leisten. — Wir müssen unsere jährliche Steuer von Realität beim gefertigten Steueramte in Cilli alle Jahr zu entrichten widriges, sind gleich unsere Realitäten verkauft durch die Feilbittungen. Der N. N. hat uns aber verboten unsere schussgewire zu haben, und hat seinen nebeden Aufseher folgende Auftrag gegeben, d-ss soll Er die Schussgewir den bauern hinweg zu nehmen. Dazu werden man wir Landmänner eine bitte auf ihren Residentz zu entrichten damit uns unser Schussgewiren nicht weggenommen sein werden. — An das hohe k k Oberlandesgericht in Graz — dem — hohen wohldelegebornen h h k k Bezirksvorsteher in Graz.

Wir bitten ihnen k k hochwürdigste gnädige Herrn helfen sie uns, dass werden nicht so grossen Schaden haben — wegen das bitten wir, das ein jeder mit seinem Schussgewir auf seinem Grund gehen darf.“

Domače stvari.

— (Včerajšnji „Slovenski Narod“) nam je bil zopet konfisciran in sicer zaradi dopisa iz Dunaja, ki smo ga dobili iz poslanskih krogov in ki nema nijedne ostre besede!! — Kazali smo ga mnogim juristom ali vsi so ramami migali, nobeden nij našel nič kaznjivega v njem... Policija nam pravi, da raznaša dopis „vznemirujoče“ vesti. A bog nas varuj: če se na tak način postopa, potem je pa vse časopisje nemogoče!

— (Sežanska čitalnica) ima drevi 27. nov. veselico z igro in plesom.

— (Iz Ljutomera Ormuža i Radgone) je prišla deputacija na Dunaj zaradi železnice, da bi se tudi ta črta vzela v železniški program. Malo je upanja, da bi se to zgodilo, ker se je sploh bati, da vsled protivja Herbštove stranke državni zbor nobene železnice ne bo hotel privoliti.

— (Brandstetter) bode baje vsled rane umrl, tako se je iz Maribora v poslanske kroge na Dunaj telegrafiralo. Seidla nij na Dunaji. Ako ima mož količkaj poštenosti v sebi se bode sedaj poslanstvu odpovedal.

— (Iz mariborske okolice) 25. nov. se nam piše: Na zadnjo izjavo v skrpanej „M. Zeitung“ in o glasovitem „Schulmannu“ bi še tudi jeden drugi vaš dopisnik znal koječesa odgovoriti in pisati, ali ker bi nam list zopet zaplenili, zatorej si celo stvar shрани za — tempora meliora — tiskovne svobode.

— (Sueg) je včeraj pri nas prvič pobelil.

— („Pack schlägt sich.“) Boj mej direktorjem nemškega gledališča v Ljubljani in mej „L. Tagblattem“ se veselo nadaljuje in razkriva — mizerijo nemškutarske stranke. Direktor Schwabe v novem včerajšnjem drugem manifestu interesantne reči razkriva. On pravi namreč, da mu je lastnik „Laib. Tagbl.“ sam ponudil, naj Schwabe sam sebe kritizira, ker po odhodu necega Supantschitscha nema list nobenega rabljivega kritikarja. Ali nij to žalosten testimonium paupertatis v stranki, ki pravi, da ima „kapital in intelligenco“ za soboj?

— (Milodari za pribegle iz Hercegovine in Bosne.) [XX. izkaz.] V Lješah na Koroškem nabral i poslal gosp. M. L. Lipold od sledečih darovateljev: Posestnik Stana 10 gl., Franc Pavlič 2 gl., Josip Pahreiter 50 kr., Urh Halar 60 kr., Jarnej Bolhar 20 kr., Janez Golob 20 kr., Janez Poraat 20 kr., Matija Mirnik 40 kr., Franc Pruhart 50 kr., Josip Pratkanar 50 kr., Anton Pance 20 kr., Josip Jeraj 20 kr., Gust. Prekovpil 1 gl., Franc Krojs 50 kr., Ul. Grössl 50 kr., Andrej Modraj 20 kr., Matej Strahor 1 gl., Franc Ladra 20 kr., A. Walt 30 kr., Potcingar 20 kr., Jarnej Blazetič 40 kr., Ivan Šrot 50 kr., Janez Angerar 30 kr., Josip Lukman 30 kr., Janez Gostenčnik 4 gl., Matija Šorč 20 kr., Miha Vodusek 20 kr., Baltazar Ebner 20 kr., Kašpar Dobrovnik 40 kr., Tone Papež 2 gl., Šimen Tominec 1 gl., Benče Zanoškar 1 gl.,

V. L. 50 kr., Matej Strojnik 1 gl., V. J. Lipold 2 gl., Župnik Bergman 1 gl., Jurij Jerman, kaplan 50 kr., Ernest Tambor 5 gl. Iz neimenovanega kraja neimenovani 1000 frankov v zlatu.

Prejšnji izkazi 3244 gl. 43 kr. skupaj tedaj 3284 gl. 13 kr., in 1000 frankov v zlatu.

Odbor potrjuje sprejem s prisrčno zahvalo i prosi še milodarov.

Podpiralni odbor:
J. N. Horak, Vaso Petričić,
predsednik denarničar.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Iz Dunaja, 26. novembra. V državnem zboru je bila denes na vrsti prošnja celjske okrožne sodnije, naj državni zbor dovoli, da se sme poslanec Brandstetter zapreti zaradi zločina goljufije in ponarejanja menjic (wechselsfälschung). — Trgovinski minister javlja, da je angleška trgovinska pogodba odpovedana.

Poslano.

Od Rake na Dolenjskem se nam piše: „Jaz Martin Sevičar grem 14. t. m. zvečer do svojega soseda J. Z. Ko tja pridem, zagledam, da se sin Martina Šulna pretoplje in pridere do J. Z. v hišo z besedami, da ga bode ubil. Pristopim bližje in začnem pogovarjati tega hudega človeka in ker so me drugi prosili, da bi ga domu spravil, sem ga nagovarjal, naj se umiri; na to on pravi: „no le pojdiva, boš ti povedal doma“. Prime me za roko. Ali tega jaz nijsem vedel, kaj je beseda pomenila „boš ti povedal doma“. Kmalu mi je bilo jasno. Ko prideva blizu doma, je uže čakal Martin Šulen, še z drugimi tremi sinovi. Jaz voščim dober večer in ga prosim, da naj svojega sina pomiri. Ali kaj se zgodi! Martin Šulen mene s srditostjo napade, me zgrabi za vrat in izgovori: zdaj si ti prišel meni v roke. Ti si trden, tak zdaj se bova poskusila. Jaz se prestrašim, ker zagledam v eni roki nož. Komaj se iztrgam in zbežim. On pa s sinovi jo za menoj uderejo, tako da sem komaj ubežal, in ker sem se pri hiši gospodarja M. G. zamešal in naprej zbežal, so mislili, da sem se skril in so vse preiskali, da bi me bili dobili. In tako se še nijsem upal prenočiti doma. Ali tega pa ne vem, zakaj je on to storil. Najbrž zavoljo tega, ker je bila Martinova nedelja in ker na to nedeljo se vse veseli, ker vino krščenjemo; on pa, ker vina ne pije nikoli, je šel pa pretepat se in ljudi napadat, ima pa s tem veselje, ampak sram te naj bo ker lep nauk daješ svojej mladini.

žar odideta, slavi kor zmožnost in drznost človeško, ki se pa dostikrat v zlo rabi.

Potem se Kreon zopet pokaže pred hišo in ob enem pripelje stražar Antigono, ter začne obširno pripovedovati, kako so jo zasačili, ko je vdrugič mrtvega brata truplo z zemljo obsipavala, ker so bili prvo nasipano zemljo skrbno z njega omeli. Kreon ves iznenadjen povpraša Antigono, ali taji svoje hudodelstvo in če je vedela za prepoved. Ona pa brez obotavljanja vse prizna, vsaj si je bila v svesti, da ravna po božjih nezapisanih večnih zakonih, ki ji več veljajo, nego smrtnega človeka minljivi ukaz. Pripravljena je na smrt, vsaj jo bode rešila obilnih grenkosti življenja; hujša od smrti bi ji bila zavest, da brata nobena gomila ne krije. Antigone ponosne besede zelo razsrdijo Kreonta, tako da s smrtjo žuga njej in sestri Ismeni, za katero misli, da je pri

pogrebu pomagala. Antigona prosi Kreonta, naj kmalu stori, kar ž njo namerava, ona da je ravnala, kakor je morala; res, da sta bila brata v življenji eden prijatelj, eden sovražnik domovine, ali smrt je ta razloček izbrisala in njej da je le dano, ljubezen z drugimi deliti, ne pa tudi sovražstvo. Zdaj pride Ismena in rahločutna deklica, ki prej nij imela poguma, z junaško sestro pri pogrebu sodelovati, boče zdaj sokrivdo na sebe vzeti in kazni s sestro trpeti; toda ponosna Antigona neče nič vedeti o tem požrtvovanji sestrinem.

Zdaj Ismena Kreontu očita, ali boče svojemu sinu Haimonu nevesto pogubiti, — bila je namreč Antigona z njim zaročena; toda Kreont meni, da je še drugih žensk na svetu in da svojemu sinu nikakor ne želi tako uporne žene. Na to da sestri odpeljati; kor pa obžaluje usodo labdakidskega

roda, katerega potomka zdaj smrti naproti gre. V naslednjem prizoru nastopi Haimon in se drzne očetu omeniti, da so vsi Thebanci za Antigono in da odobrujejo njen čin, zatorej da naj odneha in naj je ne kaznuje. Ali Kreon v vsem ne vidi drugega, nego zopet trdovratni upor nezadovoljnežev proti svojim vladarskim ukazom in se zagrozi sinu, da bode dal Antigono vpricho njega usmrtiti. Haimon pa, izrekši, da niti tega nikdar ne bode storil, niti njega ne bode več videl, ves srdit odide.

Kreon koru naznani, da nedolžni Ismeni sicer nič ne bode storil, Antigono pa da bode dal živo zapreti v skalnato rako in jo pustil ob pičli hrani, da bode počasne smrti umrla. — Po odhodu Kreontovem slavi kor moč ljubezni, kakor se kaže v vseh krogih življenja.

(Konec prih.)

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-
bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicinske, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravnika svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodejni v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-
nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpert, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v Berliner Klinische Wochenschrift "od 8. aprila 1872 to le: "Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica" (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bližvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre-
bavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrb-
nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiššanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, sluša-
telja javne trgovinske akademije dunajske, na akoro breznačajni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 38 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Ba-
maj, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradcu bratje Oberanmeyer, v Bismarcku Diechtel & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer-
novicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaž-
dinu pri lekarju Dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali novsetjih. (269)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Zahvala.

Požarni straži ljubljanski za trud in po-
nudenost pomoč pri večerajšnjem požaru, in slav-
nemu vodstvu železnice Rudolfove za brez-
plačni silni vlak izrekamo javno najiskrejši
zahvalo. (412)

V Leki, 23. novembra 1875.

Vincenc Jamer, Georg Deisinger, Jos. Jessenko, Jos. Homan, Ant. Gaber, Thomas Hafner, Anton Hafner, Franc Jessenko, Bl. Mohar, Joh. Gucell, August Deisinger, Alois Krenner, Naglič, G. Baptista Molinary, Gaspar Golob, Valt. Sušnik, Janez Sušnik, Ivan Kačbaj, Fr. Remic, J. N. Kocelj.

Od klaviatur.

V sedanji dobi, ko je kupčija slaba, zgube in druge neprijetnosti vsake vrste življenje grené, ko človek o svojih prijateljih tako žalostne izkustva doživi, ko se najsrčnejša ljubezen ne vrača in do-
stakrat z nezvestobo vrnuje, da človek povsodi zgubi mir in ga ne najde, v tej dobi spoznanja hrepeni vsak po nekem, kar bi mu nadomestilo, in to neko se ponuja s tem, da kupite

godbene naprave,

katere razpošilja J. H. Heller v Bernu tako na-
tančno, da vsacega, kateri le nekoliko veselja čuti za godbo, zadobi povračilo za zgoraj rečeno. Na dunajski razstavi napravile so njegove godbene naprave zaradi lepih glasov in harmoničnega kon-
čanja svojih resnobnih in veselih melodij, ter s tem največji pozornost prouzročile, tudi je bil g. Heller odlikovan s svetinjo zaslug.

Nobena stvar, še tako draga ne nadomesti tako godbeno napravo, katero vsak ljubi, storite tedaj vašemu srcu to ljubav, ker, kar besede ne premorejo, naredi ta godbena naprava.

Bolnemu bode to tolažba, ga razveseljuje, ter mu pomaga pozabiti na žalostne čase in razbuja na srečnejšo dobo. Tudi je to slavna misel od krmar-
jev, ter vabijo s tem goste v gostilno. Tudi za bo-
žične darila jako primerne, — kaj more soprog so-
progi, prijatelj prijatelju, ženin nevesti, pripravej-
sega in natančnejšega kupiti? Ta godbena naprava pomaga vam iz vseh zadreg, to so stvari, katere vedno na dariteja spominjajo, ter ga nepozabli-
vega store.

Da je vsak prepričan, da ima tako godbeno napravo od Hellerja, se vsakemu svetuje, da se naravnost do njega obrne, na vsakej godbeni napravi je njegovo ime.

Ilustrirani ceniki pripošljejo se vsakemu in vsako tudi najmanjše naročilo se takoj izvrši.

Dunajska borza 26. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gid.	55	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	85	"
1860 drž. posojilo	111	"	50	"
Akcije narodne banke	928	"	—	"
Kreditne akcije	196	"	25	"
London	113	"	35	"
Napol.	9	"	10	"
C. k. cekini	5	"	37 1/2	"
Srebro	105	"	—	"

Za prodajanje srečk in državnih papirjev proti mesečnim obrokom išče neka starejša in najboljše renomirana banka za vse kraje, kjer se nij dosta zastopana, zanesljive in pridne osebe, ter jim oddati

zastopništva.

Pogoji so zelo ugodni in z malim trudom doseže se lahko lep dohodek. Ponudbe spre-
vzema bankina hiša B. Kramer v Pragi. (407—2)

Stiskalne preše

(Hochdruckpressen),

pečatnike in štampile

se in brez samo barvanja priporoča za c. kr. urad-
nije, župnije in druge pisarne

Karel Novatin,

kovinski in kamenjski vrezovalec, Gradec, Herrengasse 10. (410—2)

Sirovi loj

kupujeta vsaki čas po najvišji ceni

Karl Pamperl-ova sina,

Topilnica za loj, svečarja in milarnica, zaloga vžigalnih, svetilnih in maščobnih tvarin

v CELOVCI na Koroškem.

(169—6)

41.700

denarnih dobitkov

v znesku

7 milijonov 663.860 mark

obseza uže 269krat na novo začeta in od države garantirana Hamburgska denarna lote-
rija. Glavni dobitki iznaša 375.000 mark, na dalje dobitki: 250.000, 125.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 36.000, 30.000 itd. itd. reichsmark. Vsi dobitki se v teku nekaj mesecev v 7 od-
delkih zrebajo in takoj izplačujejo. Za po-
slane novce ali pa proti poštnemu povzetku razpošiljamo:

Cele original srečke po av. velj. gld. 3.30
Pol " " " " " 1.65
Četrť " " " " " —.83

Oficijalne liste izžrebanih števil in do-
bitki takoj po izžrebanji.

Do 30. novembra t. l.

prevzemamo naročila, ker potem se pred za-
četkom žrebanja prvega oddelka naročene
srečke lahko dospejo v roke naročnikov.

Jsenthal & Co.,

Hamburg,

od države namestjena glavna kolektura braun-
švejske loterije. Hamburgska loterija. (408—4)

Lekarna Piccoli.

"K angelju" v Ljubljani.

Aparati za samo-briganje, pasovi za počenje, uterjalne in materične brizgje.

Menoti-Pastilje (ki so na dunajski svetov-
nej izložbi 1873 dobile darilo). Te pastilje
čudovito delajo proti prehlajenju in krču, kakor
proti kašlju, jetiki, ki se še le začena, proti
hripi, boleznim na pljučih in v grlu, in proti
vsakovrstnem kašlju, tudi kroničnem. Škatljica
velja 75 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico.

Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki
bolnik, ki je lék uže poskusil sam na sebi, se
bode radostno prepričal, da je najmočnejše in
zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper
ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Pravi sajdlincev pulver. Nareja se z
čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat
škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v
pomoč bolehnemu človestvu, pri vsih notranjih
in vnanjih prisadji, zoper večino boleznij, po-
sebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica
40 kr.

Rajževi pulver. Izključljivo iz vegeta-
bilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej
podeli izvirno brhkost in čvrstost, kar se na-
haja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja
40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta
Bergen na Norveškem, brezokusno in ne slabo-
dišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih
iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olaj-
šajoče. 1 steklenica 40 kr. (132—144)

Naročila se izvršujejo vračajo-
čoj se pošto proti poštnemu povzetju.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.